

Ön som motstår översvämningar:

Berättelsen om Culapanthaka

Ur Dhammapada, Appamada Vagga vers 25

Översatt av Zabrina Leung

med hjälp av Elin Lagerkvist och Lars Ljungqvist

Genom sin energi, orubbliga strävan, flit, uppmärksamhet och disciplin bygger en vis person en ö inom sig själv som inte kan översvämmas av flodmassorna av okunnighet, fel synsätt, åtrå och ens begär att existera.

När Buddha bodde i Veluvana-klostret berättade han följande historia om Culapanthaka som var sonson till en affärsman i Rajagaha. Affärsmannen hade två sonsöner som hette Mahapanthaka och Culapanthaka. Den äldre Mahapanthaka brukade följa med sin farfar för att lyssna på religiösa föredrag. Senare anslöt sig Mahapanthaka till den buddhistiska traditionen och snart blev han en arahat. Culapanthaka följde sin brors exempel och blev också munk men han kunde inte ens lära sig utantill en enda vers under fyra månader. Vid denna tid kom Jivaka till klostret för att bjuda in Buddha och munkarna till sitt hus för en måltid. Mahapanthaka som var ansvarig för att göra upp deltagarlistan vid sådana inbjudningar utelämnade Culapanthaka från listan. När Culapanthaka fick veta detta blev han mycket besviken och bestämde sig för att återvända till det vanliga livet utanför klostret. Medveten om Culapanthakas avsikt tog Buddha med honom till Gandhakuti-salen och bad honom att sätta sig ned framför den. Buddha gav honom sedan en ren, vit duk med anvisning att sitta med ansiktet vänt mot öster och gnugga duken mellan händerna. Culapanthaka skulle samtidigt upprepa ordet "Rajoharanam" som betyder "att ta bort orenhet". Buddha gick sedan tillsammans med de andra munkarna till Jivakas hus.

Culapanthaka fortsatte att gnugga duken medan han hela tiden upprepade ordet "Rajoharanam" och snart blev duken solkig. Genom att se förändringen i dukens tillstånd blev Culapanthaka medveten om alla fenomenens förgängliga natur. Buddha som satt i Jivakas hus kunde med sin övernaturliga förmåga se hur Culapanthaka gjorde framsteg. Genom att sända sin utstrålning så uppenbarade sig då Buddha framför Culapanthaka och sade, "Det är inte bara duken som solkas ned av damm utan det finns även damm inom en själv. Endast genom att rensa bort smutsen kan man nå sitt mål och uppnå arahatskapet."

Culapanthaka förstod och mediterade på budskapet och uppnådde arahatskapet.

I Jivakas hus skulle man just då på traditionellt vis hälla upp vatten som en offergåva innan maten serverades, men Buddha täckte sin skål med handen och frågade om det fanns någon kvarlämnad munk i klostret. När Buddha fick svaret att det inte fanns någon där så sade Buddha att det trots allt fanns en munk och bad dem att hämta Culapanthaka från klostret. När budbäraren från Jivakas hus kom till klostret fann han inte bara en utan tusen identiska munkar. De hade alla skapats av Culapanthaka som nu hade övernaturliga krafter. Budbäraren blev förvirrad och vände tillbaka för att rapportera detta till Jivaka. Budbäraren sändes då en andra gång till klostret med instruktionen att säga att Buddha kallade på munken med namnet Culapanthaka. Men när han sade detta svarade tusen röster, "Jag är Culapanthaka." Förvirrad återvände budbäraren till Jivakas hus men skickades då för tredje gången till klostret. Nu hade han blivit tillsagd att hämta den munk som först svarade att han var Culapanthaka. Så fort som budbäraren fick tag i denna munk så försvann alla de andra och Culapanthaka följde med honom till Jivakas hus. Efter måltiden gav Culapanthaka under Buddhas vägledning ett religiöst föredrag med stort självförtroende och mod liksom ett rytande lejon.

Kommentar:

En ö som ligger högt upp översvämmas aldrig även om det lägre landskapet runtomkring täcks av vatten. En sådan ö kan alla ta tillflykt till. På liknande vis genom sin energi, orubbliga strävan, flit, uppmärksamhet och disciplin bygger en vis person en ö inom sig själv som inte kan översvämmas av flodmassorna av okunnighet, fel synsätt, åtrå och ens begär att existera.